

dentiae Episcoporum, ut lampas nutriatur ex aliis Oleis vegetalibus.

d) Sanctissima Eucharistia servanda est in uno tantum altari designando ab Episcopo.

e) Super basi, in qua reponatur Sacra Eucharistia, extra Missam, non est necesse ut ponatur ara portatilis, sed solum corporale extensum huic speciali usui destinatum.

721. Praeter processionem in festo Corporis Christi habendam aliamve, pro qua expressa Antistitis licentia obtenta fuerit, Sanctissimum Sacramentum ex Ecclesia proferre non licet, nisi ut ad aegrotum portetur, vel quando instans profanationis periculum translationem fieri iubeat.

722. Ecclesiae firmiter occludantur, et frequenter inspiciantur, eorum fenestrae cratis muniantur, et omnia, uno verbo, media opportuna adhibeantur, ad sacrilega latrocinia praecavenda.

CAPUT III.

De expositione SS. Sacramenti.

723. « Si quis dixerit, in Sancto Eucharistiae Sacramento Christum Unigenitum Dei Filium, non esse cultu latriae, etiam externo, adorandum; atque ideo nec festiva peculiari celebritate venerandum; neque in processionibus, secundum laudabilem et universalem Ecclesiae Sanctae ritum et consuetudinem, solemniter circum gestandum, vel non publice, ut adoretur, populo proponendum, et eius adoratores esse idololatrias; anathema sit »¹.

¹ Conc. Trid. Sess. XIII, can. 6.

724. Cum SS. Sacramenti duplex fiat expositio; privata, seu sacrae pyxidis intra tabernaculum, eius ostiolo tantum aperto; et publica, seu Sacrae Hostiae in ostensorio insertae et in throno solemniter exhibitae: ad expositionem privatam quod attinet, Concilium hoc rem ad prudentiam Ordinarii in unaquaque Dioecesi relinquit: expositionem vero publicam quod spectat, ipsa Synodus, iuxta Benedicti XIV doctrinam, vult ut Sacra Eucharistia in quibuscumque ecclesiis etiam privilegio immunibus, sive saecularium sive regularium, non exponatur publice, nisi causa publica et Episcopi facultas intervenerint; solius autem Episcopi est ut causae publicae meritum expendat.

725. Iuxta Benedictum XIV, causa publica, de qua ipse Pontifex loquitur, tanquam conditio necessaria exponendo Sacrae Eucharistiae publicae venerationi, esse potest ipsa Ecclesia aut eius necessitates¹. Causa publica etiam reputari potest devotio promovenda, circa quod nostram facimus doctrinam S. Alphonsi Ligorii hisce verbis contentam: « In hoc spectandum, an in illis locis, in quibus fit expositio, devotio et cultus Sacramenti magis augeatur, vel minuatur, et iuxta hanc regulam censeo expositionem faciendam vel omittendam; ubi enim viget devotio et cultus augetur, debita semper obtenta Ordinarii licentia, nescio praesertim iuxta praesentem nostrarum Regionum frequentem usum, cur potius non sit laudanda quam improbanda huiusmodi SS. Sacramenti expositio; modo (exciperem) non sit nimis frequens; nimia enim frequentia esset quidem causa ut reverentia erga tantum Sacramentum minueretur »². — Episcopi vero, in licentia SS. Sacramentum

¹ Benedictus XIV, Instr. 30.

² Opus Moral. S. A. Ligorii, lib. 6. num. 224.

publice exponendi concedenda, sequentia prae oculis habeant: 1.º quod existat realiter causa publica modo explicata: 2.º quod expositio non fiat simul in duabus ecclesiis vicinis: 3.º quod in ecclesia, ubi fieri velit expositio, omnia decenter, devote et liturgice peragantur: 4.º decretum .S. Rit. Congr. scilicet: « Permitti potest inveterata consuetudo exponendi per totam diem SS. Sacramentum in iis solemnitatibus quae scopum habent sive Mysterium aliud ab Eucharistia, sive festum B. M. Virginis, aut alicuius Sancti »²: 5.º quod sit necessarium, in re tanti momenti, extrema vitare, quae similiter gloriae Dei et animarum saluti obesse possunt.

726. Magnis laudibus extollitur atque indulgentiarum copia cumulatur a Romanis Pontificibus expositio sollemnis in forma Quadraginta Horarum, qua scilicet in memoriam horarum quibus Salvator post mortem in sepulchro requievit, per totidem horas expositus solemniter maneat in Sacramento, et assiduis precibus adoratur. Maxime cordi est huius Synodi Episcoporum ut exercitium tam sanctum et salutare in hac Provincia solemnissime celebretur. Calamitates, quibus Ecclesia affligebatur praeterito aevo, illius primam institutionem pepererunt; nostri etiam temporis mala incitamento sint, ut ab eo remedium quaeramus.

727. Quoniam vero in regionibus nostris plura obstant quominus sollemnis haec expositio continuis XL horis fieri possit, benignitas Apostolicae Sedis difficultatibus istis condescendens, indulgentiarum gratiam precibus Quadraginta Horarum concessam, etiam tunc impertitur, quando causis gravibus stantibus, sicut apud

¹ 27 Sept. 1864.

nos stant, Sanctissimum Sacramentum continuis quadraginta horis, non proponatur adorandum, dummodo expositio, horis diurnis non interrupta, XL horarum spatium assequatur.

728. Non est dubium quin Rubricae obiectum habentes cultum Sanctissimi Sacramenti prae omnibus religiosissime servari debeant; quapropter Episcopi ardentissimo amore in Christum flagrantes, et zelo Sanctissimae Eucharistiae gloriae accensi, labores omnes adhibeant, pro cultu Sancti Sacramenti, maxime dum populo adorandum exponitur publice, ordinando conformiter Sacrae Liturgiae, et peragendo.

729. Iuxta decretum S. R. C. Iun. 1874, Instructio Clementina, pro XL horarum expositione, extra Urbem non obligat; laudandi tamen sunt qui se illi conformare student, nisi aliud ab Ordinariis locorum statuatur.

CAPUT III.

De cultu SS. Sacramento exhibendo.

730. Instituatur canonice, ac iam instituta magis magisque foveatur ac propagetur, Confraternitas SS. Sacramenti, innumeris indulgentiis a Summis Pontificibus locupletata.

731. Piam Associationem ac Horae Sanctae exercitium commendamus libenter in nostra Provincia statui, illis in Parochiis, ubi Confraternitas SS. Sacramenti canonice sit erecta, iuxta regulas contentas in libro ex professo edito, Auctoritatis Ecclesiasticae permissu.

732. Quia, in ipso Institutionis die, Sanctissimi Corporis Christi Sacramenti Festum, ea exteriori laetitia qua oportet, Ecclesia celebrare non potest, cum tota

mortis Christi Mysterio sit intenta; post Santissimae Trinitatis Festum Feriam quintam immediate sequentem, cum signo spiritualis laetitiae, et exteriori apparatu, celebrandum, delegit. Quae festivitas ut cum omni devotionis affectu a populo christiano celebretur, praecipit haec Synodus, ut eam in festo SS. Trinitatis curati et praedicatores populo denuntient, eundemque moneant et exhortentur, quatenus toto animi conatu se praeparent ad Eucharistiam in ipso festo aut infra Octavam, percipiendam. Itemque, ut in processione ea reverentia et animi attentione, et exteriori modestia procedant, quibus ante Divinam Maiestatem in ipso Sacramento vere praesentem et existentem esse debent.

733. Ad reparandas gravissimas iniurias quibus Divina Maiestas in extremis bacchanalibus (vulgo *carnaval*) offenditur, volumus ut in ecclesiis omnibus, si fieri possit, pia exercitia in honorem SS. Sacramenti expositi, de licentia Episcopi, devotissime celebrentur.

734. In Ecclesiis, ubi Rosarium publice recitetur, SS. Sacramento exposito, vel reservato, preces speciales in honorem tanti Sacramenti minime omittantur.

735. Mandamus ut perpetuo in ecclesiis omnibus, vel saltem in Parochialibus, Provinciae Nostrae, die ultimo anni, exercitium vespertinum celebretur, SS. Sacramento exposito, in gratiarum actionem pro beneficiis, Pastoribus et ovibus a Divina Providentia per annum concessis.

736. Sacerdotes in concionibus publicis, in catechesibus, in iuventutis institutione, in Poenitentiae Sacramenti administratione, privatisque colloquiis fideles studiosissime instituant, atque commoneant, ut quam frequentissime, pro rerum suarum conditione, possint, ad

Sanctissimum Sacramentum devotissime visitandum concurrant.

737. In votis esset huius Concilii Provincialis, institutionem Congressuum Eucharisticorum ab Apostolica Sede approbatam, et per Orbem Christianum propagatam, etiam apud nos propagari ad maiorem gloriam SS. Sacramenti.

738. Rectores Seminariorum nihil non tentabunt, ut omnes Sacerdotii candidati bene instruantur de devotione SS. Sacramenti, in eaque in dies magis magisque eorumdem corda accendantur; quod ut efficaciter fiat, procurabunt ut praedicti candidati SS. Sacramentum visitent quotidie, maxima cum reverentia coram Ipso semper manentes; atque totis viribus cooperabuntur iuvenes, de quibus agitur, solemnitati Festi Corporis Christi etiam in Seminario maxima cum pompa celebrandae.

739. Quando Eucharistiae Sacramentum publice exponitur, omnes ante illud transeuntes cuiuscumque conditionis et ordinis sint, seu ad illud accedentes seu ab illo recedentes, utroque genu flectere debent.

740. Sacerdos Missam celebraturus, ante Eucharistiam expositam transiens, illam flexis genibus apertoque capite adoret.

741. Ne Sanctissimum Sacramentum sine adorantibus relinquatur, invitandi sunt laici, illi praecipue qui in aliqua Confraternitate inscripti sint, ad illum adorandum, candelas accensas in manibus tenentes et sequentem ordinem in adoratione servantes: 1.º non admittantur plusquam sex personae utriusque sexus: 2.º candelabra quae lumina dicta sustineant, ponantur in determinato et fixo ecclesiae loco, ad quem accedere debent, per vicem, adoratores: 3.º viri viros, mulieresque mu-

lieres ad hoc invitent: 4.º mulieres, quae in ordinanda adoratione partem habeant, matura aetate sint et pietate conspicuae: 5.º id ipsum quoad pietatem de viris dicatur, sub quorum directione adoratio ordinetur: 6.º laici, cuiuscumque conditionis sint, non debent ingredi Presbyterium etiam praetextu adorationis praedictae.

743. Scholares iam in tenera aetate assuefaciendi sunt, ut erga Christum Dominum in Eucharistiae Sacramento praesentem, omni qua decet pietate et veneratione ferantur. Singulis saltem mensibus pueri et puellae scholas elementares frequentantes, a ludimagistris respectivis ducantur in ecclesiam, ubi sit expositum SS. Sacramentum, ad illud devote visitandum et adorandum.

744. In adoratione SS. Sacramenti publice expositi Sacerdotes exemplo praecant. Praeter paucissimos locos, in quibus ecclesia a domo parochiali longius abest, Parochus et Presbyteri adiutores omnimodam SS. Sacramentum adorandi commoditatem habeant. Laudem merentur qui, cum possint, horas canonicas coram Sanctissimo Sacramento recitant.

TITULUS IV.

DE SANCTISSIMO CORDE IESU

745. Quoniam obiectum cultus SS. Cordis Iesu duplex est partiale, unum adaequatum constituens: Cor scilicet mysticum, seu caritas ipsa Christi, et Cor reale seu carneum; et in cultu SS. Cordis Iesu, ratione unionis hypostaticae, cultus patriae esse debet: cumque mo-

tivum, propter quod specialis cultus Sacratissimo Cordi defertur, in eo maxime reponendum sit, quod Cor sit amoris et caeterarum animi affectionum symbolum, et finis generalis ipsius cultus Sacratissimi Cordis Iesu in eo repositus sit, ut hominum amor erga Christum excitetur; particularis vero ut iniuriae ipsi illatae, specialiter in Sacramento Eucharistiae, reparentur: et quia cultus Sacratissimi Cordis Iesu inter excellentissimas devotiones, ratione obiecti tum realis tum mystici, iure recensendus est, ac tum religioni, tum homini, tum praesentis societatis statui, accommodatissimus extat: cumque demum Sacratissimi Cordis Iesu devotio, ratione finis, eo quod animam cultoris multum perficiat, divitiis spiritualibus locupletet, eique pignus tum temporalis tum aeternae felicitatis praebeat, inter exercitia Religionis quam maxime utilia admuneranda sit; quoad laudatum cultum sequentia sint decreta:

746. In singulis huius Provinciae ecclesiis, praesertim Parochialibus et Regularium, fidelium venerationi exponantur imagines SS. Cordis Iesu. Imagines vero solum Cor repraesentantes, privata ex devotione permitti possunt in domibus particularibus.

747. Volumus ut instituat et promoveatur pia precantium foederatio, quae *Apostolatus Orationis* dicitur, commendata et gratis aucta a Sanctissimo Domino Nostro Leone XIII, tanquam aptissimum et efficacissimum medium, tum ad fidelium pietatem fovendam, tum ad obtinendas a Divina Clementia gratias, quibus hisce luctuosissimis temporibus tantopere indigent fideles.

748. Rector Seminarii diligentissime curet ut omnes alumni perfectissime hanc devotionem cognoscere student; cognitam, ex toto corde amplexentur; ceterisque totis communicare viribus adnitantur.

749. Studeant sacri verbi praecones, et qui curam gerunt animarum, huic devotioni tum sibi magis ac magis intelligendae et comparandae, tum etiam animabus, iis praecipue quae perfectiora aemulantur, aperiendae ac inculandae; idque sibi et aliis persuadere nitentes, Cor Iesu amantissimum divitias gratiae suae abundantissime in eos effundere omnes, qui suum cultum amplectuntur, et sollicite curant ab aliis amplectendum. Praetereaque id sibi habeant alte animo infixum, illos nempe concionatores qui huic devotioni exercendae ac praedicandae sedulo incumbant, movendorum animorum miranda vi atque arte pollere.

750. Die felicissima, qua pueri prima vice ad Sacram Communionem accedant, Parochi et Catechistae illos SS. Cordi Iesu devovere et consecrare, ac iam consecratos, simul cum aetate in Devotione Deifici Cordis proficere curabunt.

751. Pia exercitia maxime in feria sexta cuiuscumque mensis prima SS. Cordis Iesu in honorem celebrentur ac piae associationes prudenter foveantur ac instituantur; eiusdem SS. Cordis imagines in aedibus fidelium devote exponantur, et in locis, ubi fieri possit, ecclesiae vel saltem altaria Divino Cordi dicentur.

752. In concionibus et catechesibus habendis, omni tempore, sed praesertim mense Iunio SS. Cordi Iesu dicato, populus instruatur de existentia, natura, et proprietatibus cultus eiusdem SS. Cordis Iesu; idque populo persuadere curetur, quod similis cultus non officit, sed potius favet cultui SS. Sacramenti, in quo vere, realiter et substantialiter continetur Cor mysticum et Cor reale Christi, obiectum adaequatum constituens cultus eiusdem SS. Cordis Iesu.

753. Ut in perpetuum nostrae erga Cor Dulcissi-

mum D. N. Iesu Christi devotionis et amoris indefessi monumentum existat, et digno salutarique termino Concilium nostrum concludatur, unanimes voluerunt Patres totam hanc Provinciam Guadalaxarensis et Concilium Sacratissimo Cordi Domini Nostri Iesu Christi consecrandum, in sessione solemnissima ultima, et iuxta formulam ab ipsis Patribus approbatam. Hac ratione, et nostrae vocationi respondebimus, et fidelium necessitatibus consulimus, et votis Summorum Pontificum obtemperabimus, potissimum vero SS. D. N. P. Pii IX et Leonis XIII, quorum primus ad PP. Concilii Prov. Senonensis ait: « Nihil ergo Nobis gratius contingere poterat, quam eisdem litteris agnoscere, quo ardenti sane studio incensi estis, Venerabiles Fratres, ut istius Provinciae fideles ad cultum erga SS. Divini Nostri Redemptoris Christi Iesu Cor magis in dies excitentur et inflammentur ».

754. Dioeceses et Parochias, et familias, fidelesque omnes volumus etiam singillatim Amantissimo Cordi Iesu consecrari; quod ut bene et recte fiat, Episcopi instructiones dabunt populis sibi commissis, de modo quo fieri debeat consecratio praedicta.

TITULUS V.

DE BEATA MARIA VIRGINE ET CAETERIS SANCTIS

755. Commendat ante omnia coniunctim haec Synodus omnibus Episcopis et caeteris docendi munus curamque sustinentibus, ut iuxta Catholicae et Apostolicae Ecclesiae usum, a primaevis Christianae Religionis temporibus receptum, sanctorumque Patrum consen-

sionem, et sacrorum Conciliorum decreta, in primis de Sanctorum intercessione, invocatione, Reliquiarum honore, et legitimo Imaginum usu, fideles diligenter instruant, docentes eos, Sanctos, una cum Christo regnantes, orationes suas pro hominibus Deo offerre, bonum atque utile esse suppliciter eos invocare, et ob beneficia impetranda a Deo per Filium eius Iesum Christum, Dominum Nostrum, qui solus noster Redemptor, et Salvator est, ad eorum orationes, opem, auxiliumque confugere: illos vero impie sentire qui negant Sanctos aeterna felicitate in coelo fruente, invocandos esse, aut qui asserunt, vel illos pro hominibus non orare, vel eorum, ut pro nobis etiam singulis orent, invocationem esse idololatriam: vel pugnare cum verbo Dei, adversaque honori unius Mediatoris Dei et hominum Iesu Christi; vel stultum esse, in coelo regnantes voce vel mente supplicare.

CAPUT I.

De Sanctis in genere.

756. Episcopi curamque animarum sustinentes, de Sanctorum intercessione, invocatione et veneratione fideles diligenter instruant.

757. Bonam atque utilem esse Sanctorum invocationem atque intercessionem illos doceant.

758. Christum Dominum solum nostrum Redemptorem, Salvatorem et Mediatorem esse Dei et hominum necessarium; non ita Sanctos, qui tantum sub Christo intercessores et mediatores sunt hominum, patefaciant illis; praedicent etiam ipsis non solum invocandos, sed etiam honorandos et colendos esse sanctos, ob eorum excellentiam supernaturalem, eis concessam a Deo, in-

tuitu meritorum Christi, qui solus Sanctus, solusque Dignissimus omni gloria et honore est.

759. Summo studio curent Parochi, ut speciali religione celebretur dies Sancto uniuscuiusque populi Patrono coelesti, vel Ecclesiae Titulari dicatus, ut in memoriam omnium revocentur ipsorum excellentissimae virtutes, quas aemulentur, et beneficia, ipsis intercedentibus, accepta, quae gratum animum exigunt, ac spem fovent ampliora in futurum accipiendi, si eorum protectionem prosequi satagant. Caveatur praesertim ne Sanctorum Patronorum celebratione homines ad comessationes et ebrietates abutantur, quasi festi dies in honorem Sanctorum, per luxum et lasciviam agantur. Meminisse vero oportet Patronum aut Titularem mutari non posse, nisi de licentia Apostolicae Sedis.

760. Cum, iuxta doctrinam Catholicam, Dei providentia datum sit, prout Catechismus Tridentinae Synodi loquitur, hoc negotium Angelis, ut custodiant humanum genus, singulisque hominibus praesto sint, tum ne gravius aliquod detrimentum patiantur, tum ut plurima divina, ipsis interpretibus et internuntiis, beneficia recipiant, monemus et in Domino obtestamur omnes verbi Dei dispensatores et praecipue Parochos ipsorumque Vicarios, ut Angelorum cultum, maximeque Angelorum Custodum, Sanctique Michaëlis Archangeli militiae coelestis Principis promoveant, fidelesque probe doceant quantum in beatorum Spirituum protectione et invocatione tutaminis et auxilii habeant et invenire possint.

761. Quod quidem in primis praestandum est erga pueros, quorum intelligentia, etsi debilis, hanc devotionem facile percipit et tener animus amplectitur, quique ipsam libenter exercent, valde proficuos exinde fructus latari.